

KYTKY MOJE MILOVANĀ, VYDRĀ½TE!

PondĀĀ-, 11 listopad 2019

Jsou mezi mĀ½mi kamarĀidy a kamarĀdkami i tacĀ-, co mi Ā™Ā-kajĀ-, abych toho vĀĀ•nĀĀho lĀ-tĀjnĀ- z jednĀĀ pĀĀlky svĀ druhou uĀ¾ nechala. Nojo, ale kdyĀ¾ jĀ to mĀim a) rĀĀda tam i tam, mĀim vĀjude "svĀ½ lidi", a jednoduĀje mne to bavĀ-. JĀ nikdy nebyla nijak zvlĀĀjtĀ usedĀ½ tvor... NemyslĀ-m si, Ā¾e mĀim snad v pĀ™edcĀ-ch nĀĀjakĀĀ koĀ•ovnĀ-ky, ale je pravĀ nemĀim rĀĀda nĀĀco stĀĀĀho... Proto asi taky rĀĀda stĀĀhuju....

DĀ™Ā-v, zamlada, jsem se stĀĀhovĀĀvala z bytu do bytu, poslednĀ- roky uĀ¾ jen "pĀ™edĀĀĀvĀim a pĀ™estavuju". To je ale svĀ½m zpĀĀ sobem taky jistĀĀ stĀĀhovĀĀnĀ-. ZvlĀĀjtĀ, kdyĀ¾ je pak ten byt zcela odliĀjnĀ½ neĀ¾ pĀ™ed tĀ-m... No, nenĀ- se moc ĀĀ-m vyťahovat, ale stĀĀhovĀla jsem se vĀ-c jak desetkrĀĀit. Ale radĀĀji se pĀ™estanu bavĀt o tomhle mĀĀm "hobby", a rovnou pĀ™ejdu k vĀĀci: mĀim rĀĀda kytky. Ani ne tak ty ve vĀĀze, jako ty v kvĀĀtinĀĀĀ-ch, kterĀĀ se mnou ĀĀĀjou, kterĀĀ mohu pozorovat, starat se o nĀĀ, obdivovat, pĀ™Ā-padnĀĀ jim i nadĀĀvat.

Jo - jsou dvĀĀ kytky, kterĀ½m fakt nemohu pĀ™ĀĀ-t na jmĀĀno: jedna za to fakt mĀĀ¾e, druhĀĀ je v mĀĀm naĀĀtvĀjnĀ- vĀĀĀi nĀ- zcela nevinnĀĀ. Ta prvĀĀ-, to je voskovka, o kterĀĀĀ jsem vĀĀm urĀĀitĀĀ uĀ¾ psala. PrvnĀĀ-ho "aplĀĀgra" jsem dostala od jednĀĀĀ kamarĀĀdky v mĀĀm prvĀĀ-m zamĀĀstnĀĀnĀ-. Rostla mi jak divĀĀ, takĀ¾e jsem se zas o ni podĀĀlila s mou maminkou. BohuĀ¾el, asi to bylo i tĀ-m stĀĀhovĀĀnĀ-m, jĀĀ o tu s pĀ™ĀĀĀ, kdeĀ¾to u mĀĀmy se jĀ- daĀ™Ālo neskuteĀĀnĀĀ, takĀ¾e se na nĀ- velmi ĀĀasto objevovala zĀĀplava nĀĀdhernĀ½ch bĀĀlĀ½ch chomĀĀĀĀĀ kvĀĀtin. NĀĀkomu jejĀ- kvĀĀty nevonĀĀj, jĀĀ je milovala. A tak, kdyĀ¾ mi maminka zemĀ™Āla, odstĀĀhovĀla jsem si voskovĀĀnku k sobĀĀ... A - ta mrcha od tĀĀ doby nekvete a nekvete a nekvete...

Ta druhĀĀĀ, se kterou jsem tak trochu ve pĀ™Āi, je mĀĀĀ vĀĀnoĀĀ- kaktus. MĀim ho v takovĀĀm podlouhlĀĀm velkĀĀm kvĀĀtinĀĀĀi, postupnĀĀ jsem tam zasĀĀjzela vĀĀjchny sehnatelnĀĀ barvy kvĀĀtĀĀ... No - a zase: jĀĀ si jeho kvĀĀty neuĀĀĀju, uĀ¾ kolikĀĀtĀ½ rok, protoĀ¾e tou dobou jsem zas na opaĀĀnĀĀm konci svĀĀta. TakĀ¾e jen vĀĀĀm fotky, pĀ™Ā-padnĀĀ se dostanu domĀĀ v dfobĀĀ, kdy uĀ¾ jen mohu pod nĀ-m sesbĀ-rat ty uschlĀĀ pozĀĀstatky... NehledĀĀ na to, Ā¾e po pĀ™ĀĀ-jezdu jsem obĀĀas byla ponĀĀkud smutnĀĀĀ, protoĀ¾e na pravidelnĀĀ zalĀĀvĀjnĀ- holt "nejsou lidi". ĀĀĀ-mĀ¾ nechci v ĀĀĀĀdnĀĀm pĀ™Ā-padĀĀ svĀĀho drahĀĀho syna nĀĀĀjak obviĀĀovat, ale je fakt nemoĀĀnĀĀ po nĀĀm chtĀĀ-t, aby tam jezdil ob den, ob dva zalĀĀvat. TakĀ¾e postupem ĀĀasu mi zĀĀstaly jen ty nejotrleĀĀĀ- :-)). TentokrĀĀĀ jsem si vymyslela docela dobrou vĀĀc, kterĀĀ je udrĀĀuje v neĀĀekanĀĀ dobrĀĀm stavu - sebekriticky pĀ™ĀĀĀĀĀ, Ā¾e snad i lepĀĀĀ-m, neĀ¾ kdyĀ¾ se o nĀĀ starĀĀm jĀĀ. ProstĀĀ kaĀ¾dĀĀ kytky, respektive kaĀ¾dĀ½ kvĀĀtinĀĀĀ, mĀĀĀ svou nĀĀĀdobu s vodou a knot. Tak pĀĀje, kolik chce. A - teĀĀ jsme u problĀĀmu: neĀ¾ jsem to jakĀ¾takĀ¾ vychytala, tak se mi stalo, Ā¾e voda z kbelĀĀku do kvĀĀtinĀĀĀe pĀ™ĀĀezla bĀĀhem pĀĀĀr hodin... ProstĀĀĀ potĀ™Āebuju nĀĀkoho moudrĀĀĀho, kdo by mne zasvĀĀtil trochu do fyziky - jak asi vysoko by mĀĀĀ kbelĀĀ-k bĀĀt, jak tlustĀĀ½ knot? JakĀĀ jsou zĀĀkonitosti? NeĀ¾ jsem odletĀĀla, tak jsem to zkouĀĀjela, trochu nĀĀĀĀĀ jak uzpĀĀsobila, ale... StejnĀĀĀ tam musĀĀ- mĀĀĀ kluk chodit a vodu doleĀĀvat...

VĀĀ™Ā-m, Ā¾e kdybych se dozvĀĀdĀĀla, JAK TO UDĀĀLAT SPRĀĀVNĀĀ,

tak by to bylo vĀĀĀhodnĀĀ pro vĀĀĀchny tĀ™ĀĀ zĀĀĀĀstnĀĀnĀĀĀ strany:

kytĀĀky moje milovanĀĀ,

mne, jejich paniĀĀku,

a konečnĚ Roberta, kterĚ by tam nemusel tak ěasto jezdit... d@niela